

være forståelse for, at det, der er blevet klaret af arbejdsmarkedets parter, også skal klares af arbejdsmarkedets parter i fremtiden, når resultatet af udvalgsarbejdet foreligger.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Til hr. Ole Vagn Christensen: Det er friheden til generelt at melde sig ind og ud af foreninger i forbindelse med, at man nogle steder kunne finde på at stille det som en betingelse for at få et bestemt arbejde. Det er den frihed, vi vil sikre. Og præciseringen af hvor der er sådan nogle begrænsninger i friheden, som vi skal gribe ind over for, er jo det, som skal fremgå af den analyse, som regeringen er gået i gang med at få foretaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Kl. 11.20

Ole Sohn (SF):

På en eller anden måde kan man betegne sådan en debat som en gentagelse, og det er måske også derfor, vi er i stand til at få nogle gode lange debatter, fordi vi kan vores roller, og dem er der jo ikke ændret så meget ved.

Derfor vil jeg sige, som jeg vistnok også har sagt tidligere, at for os at se er der én ting, der i hvert fald er helt afgørende at få slået fast, og det er, at det danske overenskomstsystem, herunder også mulighederne for at to parter frivilligt kan aftale et sæt bestemmelser, er helt i overensstemmelse med ILO-konventionerne. Det er fastslået flere gange.

Jeg mener også, at det er afgørende at få slået fast, at det enkelte menneskes frihed til at organisere sig og for den sags skyld også til at lade være, skal respekteres i enhver sammenhæng. Det indebærer, at mennesker har ret til at indgå i et fællesskab, og dette fællesskab har ret til at træffe aftaler. Det kan være aftaler om en overenskomst, og det kan være aftaler om en overenskomst indeholdende eksempelvis en eksklusivbestemmelse. Men en sådan mulighed, en sådan ret kan en gruppe personer i fællesskab kun aftale, hvis man har en modpart, som er enig i det. Det forudsætter altså, at man respekterer aftalefriheden, og at to parter er enige om, hvordan aftalesættet for den pågældende virksomhed skal være.

Hvis det ikke er tilfældet, vil der ikke kunne eksistere eksklusivbestemmelser i en overens-

komst, så derfor er fundamentet for, at man overhovedet kan drøfte spørgsmålet om eksklusivbestemmelser, at det beror på aftalefrihed og en overenskomst mellem to selvstændige parter.

Hvis en person ønsker at søge job på en arbejdsplads og ikke ønsker at være organiseret i en bestemt organisation, som måske har en eksklusivbestemmelse på et overenskomstområde, så står det jo den enkelte frit for at vælge en hvilken som helst anden arbejdsplads. Men det med friheden indebærer jo også, at man respekterer, at en gruppe personer har aftalt et sæt spilleregler som fundament for de løn- og ansættelsesvilkår, der nu er på det pågældende sted, og ønsker man at få glæde af de goder, som en gruppe personer via en frivillig aftale har indgået med en modpart, er det da også naturligt, at man siger, at så skulle det også være en del af fællesskabet.

Det er jo det, der hedder respekt både for de individuelle rettigheder og – det har måske ikke være så meget fremme i debatten – det, der hedder de kollektive rettigheder, som er fundamentet for den danske arbejdsmarkedsmodel, som har været gældende siden forrige århundredes slutning.

Derfor mener vi, at det er helt afgørende, at vi respekterer aftalefriheden, og eftersom vi gør det, så er vores konklusion, at vi for ottende gang, tror jeg, det er, må sige til forslagsstillerne, at vi ikke mener, at det er rimeligt at foretage et sådant indgreb i aftalefriheden, hvorfor vi ikke kan støtte det pågældende beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg havde ikke held med min korrektion af den socialdemokratiske ordførers fejl, som ikke var en fejl, med hensyn til årstal. Nu tror jeg alligevel, jeg har SF's ordfører, der angav tidspunktet til »siden det forrige århundredes afslutning«. Det er altså ikke nok, vi skal 100 år længere tilbage. Denne her gang tror jeg, at jeg har ret i min korrektion.

Jeg kan sådan set godt forstå det, hr. Ole Sohn siger om, at når en gruppe medarbejdere har opnået et resultat i forhold til en arbejdsgiver, hvorfor skal nogle andre så kunne undlade at melde sig ind i det fællesskab, når de i øvrigt gerne vil have del i forholdene. Det kan jeg et langt stykke hen ad vejen godt acceptere.

Kl. 11.25

Men kan hr. Ole Sohn forstå, at aversionen mod eksklusivaftaler bygger på, at den gruppe, man skal melde sig ind i, har andre formål end